

IVAN ŽERJAVIĆ (4. 5. 1939. – 15. 6. 2018.)

Ivan je rođen u Sv. Petru Ludbreškom, selu nedaleko od Ludbrega, 1939. godine, ali je najljepše i najbezbržijske dane svojega djetinjstva i mladosti proveo u Ludbregu. Stasavši u mladića, odlazi na školovanje u Ljubljani i završava podoficirsku školu veze. Njegov prvi profesionalni angažman odveo ga je u službu JNA daleko od Podravine, na otok Vis, gdje je boravio od 1959. do 1967. godine. Nakon službe u JNA, vraća se sa svojom obitelji rodnom zavičaju i radi u Varaždinu. Godine 1994. među prvima je primljen u radni odnos u Restauratorskom centru Restauratorskog zavoda Hrvatske u Ludbregu na poslovima domara. Sretan što se naposljetku zaposlio u rodnom Ludbregu i u ustanovi koja se bavi tako plemenitom djelatnošću, radio je s velikim žarom i zalaganjem.

Kako je radeći u Centru bio u izravnom doticaju s umjetnicima i umjetninama, koje su oduvijek bile njegova ljubav, te pokazavši talent i zanimanje za drvorezbarstvo, uskoro biva promaknut na poslove restauratora tehničara drvorezbara, na kojima radi do umirovljenja 2004. godine. Bilo je to razdoblje intenzivnih aktivnosti, rada i druženja naših i bavarskih stručnjaka i restauratora u Centru, pa se tako rodilo i jedno veliko prijateljstvo između Ivana i mentora, prof. dr. Erasmusa Weddigena iz Švicarske. Rezultat njihove suradnje i druženja je projekt „Centrum Mundi“ (Centar svijeta) koji je danas najpoznatija i najraširenija asocijacija na Ludbreg.

Ivan je i u Turističkoj zajednici i u Likovnom udruženju Ludbreg bio aktivno angažiran na promicanju Ludbrega i njegovih kulturnih i prirodnih vrednota. Od osamdesetih godina 20. stoljeća počeo se amaterski baviti slikarstvom pa

je u neku ruku bio likovni kroničar Ludbrega. Na svojim mnogobrojnim slikama veličao je svoj mali i idilični rodni grad, ovjekovječio stari Ludbreg iz svoje mladosti, slavio prirodu koja ga je okruživala i nadahnjivala. Zabilježio je mnoge društvene događaje iz bliže prošlosti, pa tako i mnoge ličnosti i aktivnosti vezane uz Centar.

Ivana su krasile osobine skromnog i samozatajnog, ne-sebičnog i humanog, nadasve poštenog i pravednog čovjeka iskrene ljubavi spram svojih najbližih, odanog domovini, zavičaju i rodnom Ludbregu i kao takav će nam uvijek ostati u dragom sjećanju.